

Sidste søndag efter helligtrekonger

Men Jesus svarede dem: »Timen er kommet, da Menneskesønnen skal herliggøres. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør, bliver det kun det ene korn; men hvis det dør, bærer det mange fold. Den, der elsker sit liv, mister det, og den, der hader sit liv i denne verden, skal bevare det til evigt liv. Den, der tjener mig, skal følge mig, og hvor jeg er, dér skal også min tjener være. Den, der tjener mig, ham skal Faderen ære.

*Nu er min sjæl i oprør, og hvad skal jeg sige? Fader, frels mig fra denne time? Nej, det er derfor, jeg er nået til denne time. Fader, herliggør dit navn!« Da lød der en røst fra himlen: »Jeg har herliggjort det, og jeg vil atter herliggøre det.«
Folkeskaren, som stod der og hørte det, sagde, at det var torden. Andre sagde: »En engel talte til ham.« Jesus sagde til dem: »Den røst lød ikke for min skyld, men for jeres skyld. Nu fældes der dom over denne verden, nu skal denne verdens fyrste jages ud. Og når jeg er blevet ophøjet fra jorden, vil jeg drage alle til mig.« Det sagde han og betegnede dermed, hvordan han skulle dø.*

Joh. 12,23-33

Gennem nederlag til sejr

MOGENS G JENSEN

Tanken

Helligtrekongertiden kaldes også epifanitiden (åbenbaringstiden), fordi vi gennem læsningerne ser, hvordan Jesu herlighed bliver åbenbaret i verden. Først ser vi det i beretningen om de tre vise mænds tilbedelse af Jesus. De ser hans herlighed midt i staldens fattige forhold. Dernæst ser vi det i de skriftkloges undren over den tolvårige Jesus i templet, og det samme tema udspiller sig igen ved brylluppet i Kana, hvor Jesus viser sin herlighed og afslører noget omkring, hvem han i virkeligheden er ved at gøre vand til vin. Og det kulminerer med, at Jesus her fortæller, at hans herlighed består i, at han skal lide på korset, men samtidig sejre derved. Teksten står i Joh. kap. 12, som indleder Jesu lidelsesberetning. Nu er timen kommet, hvor disciplene for alvor skal se, hvori Jesu herlighed består.

Troen

Jeg er landmandssøn og har hvert år i min barndom været vidne til såsædens grundlov, nemlig at noget må dø, for at noget nyt kan vokse op. Det gælder den såsæd, vi såede om foråret, og det gælder den kartoffel, der blev lagt i jorden om

foråret. Den kartoffel, der blev lagt i jorden om foråret, er der stadig om efteråret, men nu indtørret og helt tømt for indhold. Den har nemlig givet alt sit liv til den nye kartoffelplante, der giver fem til seks gange så mange nye kartofler. Det er jo fantastisk at tænke på, at denne udhungrede ene kartoffel, der nu ligger lidt runken og livløs i jorden, har givet så meget liv til nye kartofler og bliver til ny glæde og liv for så mange mennesker.

Dette hverdagsagtige under er et billede på Jesus selv, der udtømte sig på korset, opgav sit liv og døde, for at hans død skulle blive til liv for mange. Netop her på korset bliver Jesus ophøjet, og netop her lyser hans herlighed tydeligst. Her hænger han som den indsunkne og visne skal, og vi kan ikke få øje på nogen herlighed hos ham.

Disse ord af Jesus om hvedekornet, der lægges i jorden for at dø, skal hjælpe os til at se Jesu store og smukke herlighed. Hans herlighed er anderledes end vores normale opfattelse af herlighed. Når et menneske her i verden bliver hædret og får herlighed, er det som regel udtryk for, at noget er lykkedes for ham eller hende. En atlet bliver hædret for sine præstationer på stadion, og denne ære står i direkte forhold til atletens præstation og succes.

Den herlighed, der fortælles om i helligtrekongertiden, er en anden slags herlighed. Den er skjult bag et mishandlet legeme på et kors. Den er faktisk umulig at få øje på med det normale blik. Den kan ikke registreres gennem vores normale opfattelse af, hvad herlighed er. Den er jo ikke i forlængelse af en præstation og indsats. Men for nogle åbenbarer Gud den. Det gør han for vismændene i stalden. Tilsyneladende er der ikke meget herlighed over det par okser, der står og gumler på noget høg, en ged, der står og bræger midt i sit eget møg. Et par nybagte forældre, der må nøjes med et fodertrug som erstatning for en rigtig vugge. Sådan blev den første fødsel for Maria og Josef. Nok ikke det de havde drømt om.

Og nu kaldes vi til at gå ind i denne udfordring af vores naturlige forståelse af, hvad herlighed er. Vi kaldes til at gå ind i en ny forståelse af vores indsats og succes. Vi kaldes til at gå ind i nederlag og mangel på succes og så i stedet se os selv i lyset af hans liv og den sejr, han bragte. 'Jeg vil gøre en forskel i mit liv,' sådan hører vi ofte mennesker sige i dag. 'Det skal kunne mærkes, at vi har levet.' Det lyder jo meget tilforladeligt og uselvsk. Vi er så vant til at tænke i de baner.

Men i dag kalder Jesus os ind på en anden vej. Nemlig den vej, der hedder at gå fra nederlag til herlighed. For her handler det ikke om at flygte fra mine nederlag hen til nye kamppladser, hvor jeg bedre kan begå mig og vinde nye sejre. Nej, her handler det om at blive forsonet med mine nederlag, så jeg kan gå gennem nederlag ind i

sejren. Nederlaget er ikke sejrens modsætning, men snarere dens forudsætning! Nemlig det nederlag, Jesus led på korset. Hans død bliver vores sejr.

Således kalder Jesus os i dagens tekst ud af vores hvileløse jagt på herlighed og ære. Han kalder os til at lægge vores liv ned, at udtømme vores liv i tjeneste for andre. Det er hvedekornets lov. 'I vil gerne blomstre og lykkes', siger han. 'Udmærket, men hvad er det for en sejr, I ønsker at vinde?' Er det en sejr, som giver jer udmærkelse i denne verden? Er det en sejr, som promoverer jer selv og jeres lille livsprojekt? Således kalder Jesus os i denne tekst ud af vores rastløse stræben efter succes og herlighed. Han kalder os i stedet til at standse og forstå, at vi altid er mere end summen af vore succeser og nederlag. Et menneske er kun, hvad det er over for Gud! Og i hans øjne er vi værdifulde skabninger, der er gået vild i livet, men skabninger, som han vil opsøge og bjærge.

Vi vil aldrig kunne gå den vej, Jesus gik. Vi kan ikke bære verdens synder, som han gjorde. Men ved at lægge sit liv ned banede han en vej, vi kan følge. På den vej går det altid gennem nederlag til sejr. Og der er ingen smutveje. 'Den, der tjener mig, skal følge mig, og hvor jeg er, der skal også min tjener være.'

Udfordringen

Hvad betyder hvedekornets lov i din livssituation netop nu?